

DSI-IV.7250.4332.2023

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.), w zw. z art. 2 pkt 9b, 9c, 9e, art. 3b ust. 1, art. 3h, art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE], z siedzibą przy [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw, poprzez nieuznanie stanowiska, że [REDAKTOWANE] nie jest podmiotem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wprowadzającego produkty, opisanych w ww. wniosku.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 października 2023 r. (data wpływu: 18 października 2023 r. [REDAKTOWANE], z siedzibą przy [REDAKTOWANE], złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów nowelizacji ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, z których wynikają następujące obowiązki:

- a) ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- b) ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu;
- c) pobierania opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty, o których mowa w załączniku nr 6 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (z zaznaczeniem, że Spółka dokonuje sprzedaży pojemników z żywnością, nie pojemników na żywność, przeznaczonych do zapakowania żywności w punkcie sprzedaży, np. pojemnik z orzechami);
- d) prowadzenia w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencji produktów wprowadzanych do obrotu;

- e) składania sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
- f) uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie wprowadzającego do obrotu produkty.

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku Spółka jest producentem produktów śniadaniowych takich jak musli, owsianki, granole. W swojej ofercie posiada również takie produkty jak pasty orzechowe, owoce liofilizowane czy orzechy.

Wszystkie produkty pakowane są przez [REDAKTOWANE] oraz sprzedawane w opakowaniach oznaczonych logo firmy. Wyjątek stanowią pasty orzechowe, które produkowane i pakowane są przez firmę zewnętrzną pod marką i na zlecenie [REDAKTOWANE]

Opakowania, w które pakowana jest żywność wymienione są w załączniku nr 9 (pojemniki na żywność, paczki i owijki) oraz w załączniku nr 6 (pojemniki na żywność) ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.

Wnioskodawca przedstawił stanowisko, że z uwagi na to, że produkty takie jak kulki zbożowe można uznać za suche śniadaniowe przetwory zbożowe, które są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszania wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (dalej: Dyrektywa), uznaje się, że w zakresie sprzedaży kulek zbożowych, Spółka nie podlega obowiązkom określonym w przedmiotowej ustawie.

W przypadku snacków/przekąsek/owoców/orzechów w kubeczkach/mix keto, Spółka uznała, że sprzedaży podlega pojemnik z żywnością oraz, że pojemnik ten zawiera wiele porcji żywności, co również powoduje, że produkt ten nie podlega obowiązkom omawianej ustawy. Powyższe w ocenie Wnioskodawcy, oznacza, że firma [REDAKTOWANE] nie jest podmiotem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wymienionych we wniosku.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

W art. 3 pkt 2 Dyrektywy zdefiniowano „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”, przez który rozumieć należy produkt w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. Jednocześnie, w załączniku E w cz. I wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 8 ust. 2 Dyrektywy, dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Powołany przepis wskazuje, że państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby producenci przedmiotowych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz c) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.

Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w załączniku E w cz. I Dyrektywy, w całości przeniesiono do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (załącznik nr 9).

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowisko Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymaga zatem, zawarte w ustawie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, pojęcie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objętych rozszerzoną odpowiedzialnością producenta w zakresie pokrywania kosztów zbierania odpadów powstałych z tych produktów z publicznych systemów zbierania odpadów, w tym kosztów infrastruktury i jej funkcjonowania, kosztów uprzątnięcia, transportu i przetwarzania tych odpadów. Do tych produktów zgodnie z załącznikiem 9 do ustawy zalicza się:

- a) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie – w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność;
- b) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;
- c) pojemniki na napoje o pojemności do trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, z wyłączeniem szklanych lub metalowych pojemników na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
- d) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- e) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 8 pkt 15a lit. a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego, stwierdza co następuje.

Należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, że w przypadku wymienionych w załączniku E w cz. I pkt 1 Dyrektywy pojemników na żywność, dodatkowo wskazano konkretne kryteria odnoszące się do kategorii żywności, do przechowywania które są przeznaczone. Umożliwiają one ocenę czy w odniesieniu do danego rodzaju pojemników z żywnością, znajdują zastosowanie przepisy ww. ustawy. Przedmiotowe kryteria zostały wprost przeniesione do ww. ustawy (załącznik nr 9, sekcja I, pkt 1) i jak wskazano powyżej, odnoszą się one do celu jakim jest umieszczanie w nich żywności, która z założenia jest: przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos, zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie - w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Zgodnie z ww. definicją produkty takie jak kulki zbożowe spełniają kryteria produktów wymienionych w załączniku nr 9 do ww. ustawy, a w konsekwencji podlegają zakresowi stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko z uwagi na fakt, iż nie wymagają one dodatkowej obróbki poprzez dodanie zimnej lub gorącej wody lub innych płynów, w tym mleka np. przed spożyciem takiego produktu spożywczego.

Ponadto produkt jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia z paczki. Tym samym produkty takie jak kulki zbożowe nie mogą być uznane za suche śniadaniowe przetwory zbożowe.

Podkreślenia wymaga, że ustawodawca polski dokonując transpozycji ww. Dyrektywy, uznał kryterium porcji – na które powołuje się Wnioskodawca – za nieistotne. Powyższe wynika z faktu, że wśród wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy kryteriów brak jest odniesienia do liczby porcji.

Wskazać również należy, że w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. 2004.90.864/2) w art. 288 zapisano, że Dyrektywa wiąże każde Państwo Członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków. Rzeczpospolita Polska, jako Państwo Członkowskie, poprzez władzę ustawodawczą (Parlament RP), dokonała transpozycji ww. Dyrektywy w taki sposób, że zapewniona została możliwość zrealizowania jej celów, ale jednocześnie dokonała owej swobody wyboru formy i środków, poprzez m. in. uznanie kryterium porcji za niemające istotnego znaczenia. Skoro zatem w ustawie implementującej Dyrektywę brak jest odniesienia do liczby porcji, stąd też nie ma podstaw, aby je stosować przy ocenie czy dany produkt spełnia definicję produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, podlegającego wskazanym w ustawie obowiązkom.

Jedynie na marginesie powyższego zaznaczyć wypada, że w art. 12 Dyrektywy wprowadzono dodatkową przesłankę porcji posiłku, jednak nawet jej nie zdefiniowano.

W Wytycznych Komisji do ww. Dyrektywy wprost zapisano: „(...) pojęcie pojedynczej porcji żywności może dotyczyć porcji, którą zazwyczaj może spożyć jedna osoba podczas jednego posiłku”. Jednakże Wytyczne Komisji mają jedynie charakter pomocniczy i nie są w żaden sposób wiążące. Dlatego też, przyjmując ewentualną możliwość subsydiarnego stosowania zarówno Dyrektywy jak i Wytycznych w zakresie dodatkowego elementu porcji, w każdym przypadku należałoby oceniać kryterium porcji w sposób możliwie obiektywny. Stwierdzić należy, że obiektywnym kryterium nie jest z pewnością zamieszczona przez producenta na opakowaniu informacja o liczbie porcji.

W kontekście powyższych rozważań, tutejszy Organ stoi na stanowisku, że w przypadku produktów takich jak snacki/przekąski, migdały w czekoladzie z orzechami, kawa prażona z orzechami, orzechy, owoce, mix keto, nie można zatem uznać, że kryterium wyłączającym ww. produkty z zakresu stosowania dyrektywy będzie kryterium porcji. Odnosząc wymienione w załączniku nr 9 do ustawy kryteria (wśród których brak jest odniesienia do liczby porcji) do przedmiotowych produktów oraz mając na uwadze definicję produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, Marszałek Województwa Wielkopolskiego stwierdza, że znajdują one zastosowanie do wszystkich produktów wskazanych we Wniosku.

W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do stanu faktycznego opisanego we wniosku należy uznać, iż wszystkie z wymienionych we wniosku produktów spożywczych podlegają przepisom ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Odpowiadając na pytania Wnioskodawcy należy stwierdzić, że [REDAKTOWANE] – w zakresie produktów wskazanych we wniosku - jest zobowiązana do:

- a) ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;

- b) ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu, o której mowa w art. 3k ust. 1 ww. ustawy;
- c) pobierania opłaty od użytkownika końcowego, nabywającego produkty, o których mowa w załączniku nr 6 ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (z zaznaczeniem, że Spółka dokonuje sprzedaży pojemników z żywnością, nie pojemników na żywność, przeznaczonych do zapakowania żywności w punkcie sprzedaży, np. pojemnik z orzechami), o której mowa w art. 3b ust. 1 przedmiotowej ustawy;
- d) prowadzenia w postaci papierowej albo elektronicznej ewidencji produktów wprowadzanych do obrotu, o której mowa w art. 3h ust. 1 i 2 omawianej ustawy;
- e) składania sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 3 i 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, na zasadach i w trybie określonych w ww. nowelizacji;
- f) uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach w zakresie wprowadzającego do obrotu produkty.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem

Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy. Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia. Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutejszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Małgorzata Knapczyk
Dyrektor Departamentu Korzystania
i Informacji o Środowisku
Podpis elektroniczny